

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/89/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200834
Dátum vydania rozhodnutia:	23.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3013200834.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Mgr. PhDr. J. U., bytom Y. XX, W., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/276/2013-26 zo dňa 26. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/276/2013-26 zo dňa 26. mája 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením konanie podľa ustanovenia § 250l ods. 2, § 250h ods. 2 OSP, § 250d ods. 3 a § 41 ods. 2 OSP zastavil a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje uznesenie krajský súd odôvodnil tým, že navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 28. apríla 2014 uviedol, že netrvá na ničom a od nikoho nič nechce.

Navrhovateľ proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, v ktorom uviedol, že ak v liste krajskému súdu zo dňa 28. apríla 2014 tlmočil presvedčenie, že proti veterným mlynom sa bojovať nedá a v danej situácii už netrvá na ničom a od nikoho nič nechce, myslel to vážne, pretože v tej chvíli stratil všetky ilúzie o spravodlivosti a rovnosti občanov pred zákonom, ako je zakotvené v Ústave Slovenskej republiky. Věřil však a uviedol aj v liste, že ešte žije a nájde si iný spôsob ako za svoju česť i práva bude bojovať ďalej. Ďalej poznamenal, že netušil, že dostal ešte jednu možnosť odvolania, ktorú využíva s vedomím, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je veterným mlynom, ale vysokou a váženou právnickou inštitúciou pre občanov, ktorého hlavným poslaním je chrániť zákony a nedopustiť, aby sa porušovali a obchádzali.

Odporkyňa sa k odvolaniu vyjadrila tak, že navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250h ods. 2 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Späťvzatie je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t.j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie vziať ďalším úkonom späť. Rovnaký názor Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil aj v rozhodnutí sp. zn. 6Obo/27/98 z 28. mája 1998, podľa ktorého ak žalobca vzal žalobu späť, nemôže späťvzatie odvolať, ako aj v ďalších rozhodnutiach napríklad v rozhodnutí 6Sžo/372/2009 z 20. augusta 2010.

Z podania navrhovateľa zo dňa 28. apríla 2014 vyplýva, že navrhovateľ už netrvá na ďalšom pokračovaní konania. Odporkyňa so späťvzatím súhlasila. Tento prejav vôle navrhovateľa je jasný a jednoznačný a svedčí o vôle navrhovateľa vziať opravný prostriedok v celom rozsahu späť a nepokračovať ďalej v konaní. Navrhovateľ navyše ani v odvolaní nespochybnil, že týmto svojím podaním prejavil svoju vôľu vziať opravný prostriedok späť.

V prípade späťvzatia súd musí konanie zastaviť a nemôže v ňom pokračovať ani v prípade, že navrhovateľ si neskôr vec rozmyslí a chce, aby súd v konaní pokračoval. Vyhovieť odvolaniu v prípade späťvzatia je možné iba výnimočne, a to v prípade, ak došlo k nesprávnemu hodnoteniu prejavu navrhovateľa, alebo ak súd nevzal do úvahy vážne dôvody odporcu, pre ktoré nesúhlasil so späťvzatím návrhu. V tomto konaní nešlo ani o jeden z týchto prípadov.

Preto prvostupňový súd nepochybil, keď na základe späťvzatia návrhu konanie v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a odporkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.